

Ingen ändring i politiken

Eva Björklund

Den stora regeringsombildningen på Kuba i början av mars väckte förvåning, inte i sig, för regeringschefen Raul Castro hade förvarnat om den i när han tillträdde. Motivet var då att minska antalet departement och regerings storlek, att minska byråkratin och få fart på den ekonomiska utvecklingen. Förvåningen gällde två av de både på Kuba och i omvärlden mer kända ministrarna, båda nämnda som möjliga kandidater till presidentposten.

Den ena var Felipe Roque som varit utrikesminister sedan början av 2000-talet, bara 34 år när han tillträdde, och ansedd som mycket skicklig företrädare för Kuba internationellt. Han var också ledamot i statsrådet (parlamentets ständiga utskott).

Den andra var Carlos Lage, som 39 år gammal klev in i högsta ledningen i början av 90-talets ekonomiska kris. Han utsågs då till sekreterare i regeringens verkställande utskott, och 1991 valdes han in i kommunistpartiets politbyrå, och senare som en av viceordförandena i statsrådets verkställande utskott. Han har haft det högsta ansvaret för de ekonomiska krisåtgärderna, och den återhämtning som skett. De har båda också i utländska medier och kretsar framställts som Fidel pojkar, och redan när Raul Castro tillträdde och inte tog med någon av dem i statsrådets verkställande utskott, spekulerades det om en markering mot Fidel.

I kungörelsen om regeringsombildningen 2 mars angavs inga specifika skäl, utom att effektivisera regeringsarbetet och minska byråkratin. Felipe Perez Roque fick lämna utrikesministerposten, och Carlos Lage uppdraget som sekreterare i ministerrådets verkställande utskott, som formellt sett inte är en politisk utan en administrativ post. Och han behöll sin politiska post som viceordförande i

statsrådet. Spekulationerna om en schism mellan bröderna Castro satte omedelbart i gång i utländska medier, med innebörden att Raul nu gjorde sig av med "Fidels pojkar".

I en krönika den 3 mars avfärdade Fidel detta genom att ge sitt stöd till ombildningen och antyda att dessa två mest omtalade på inte sätt var offer för någon orättvisa, utan att de fallit offer för egna "ovärdiga ambitioner" som "skapat förhoppningar hos fienden därute". Samma dag skrev de två sina brev där de medgav att de begått misstag och därför avsåg sig sina kvarvarande uppdrag: Lage avgick från politbyrå och båda från centralkommittén, statsrådet och nationalförsamlingen. Något mer har inte sagts.

Den första kommentaren från regeringshåll kom på en presskonferens med nya utrikesministern, tidigare vice, Bruno Rodriguez och EUs biståndskommissionär. Presskonferensen gavs den 19 mars med anledning av förhandlingarna om det samarbete som återupptagits efter att EU hävt sina sanktioner mot Kuba. Och frågan ställdes, och Rodriguez svarade: "Jag vet att det spekuleras mycket, som vanligt. Allt jag kan säga är att de fortfarande är partikamrater, och att all väsentlig information finns i de officiella dokument och uttalanden som gjorts." Han underströk att det inte handlade om någon ändrad politisk kurs.

I en artikel i mexikanska La Jornada citerar de EU-kommissionären Louis Michel, som också fick frågor på presskonferensen, och som har lång erfarenhet av Kuba. Han bekräftade att det inte har skett någon förändring i politiken. "Där finns samma vilja att bygga upp ett förtroendefullt samarbete med EU, och Kuba har samma goodwill och visar samma positiva inställning och traditionella värme som tidigare." La Jornadas utsända noterade dock en ändrad stil. "Den lugne och ostressade Rodriguez går rakt på sak utan att höja rösten, till skillnad från Perez Roque som ofta tog till mässande brösttoner och långa haranger om samma sak".